

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 43: I've got a Dory to tell

Als ik een vis zou zijn was ik blauw. Ik zou gescout worden door een filmmaatschappij want ik ben hilarisch. Ik kan er zelf niet om lachen maar ik doe het wel al weet ik niet meer waarom. Ze zouden mij a-la big brother gaan volgen, overall camera's en privacy is kapot. Elke stap die ik zet wordt gezien door honderden mensen. Iedereen kent mij en ik ken niemand (meer). Er zou een vervolg op komen zonder dat ik mij herinner ervoor getekend te hebben. Als ik een vis was, was ik Dory.

Ieder mens vergeet wel eens iets maar zodra je papa/mama bent geworden wordt dat wel aanzienlijk erger. Je wordt kampioen Weet ik niet meer, keizer van het Vergeet-het-maar Rijk met een kroon in de vorm van een vergiet wat weer symbool staat voor je geheugen. Je wordt de ultieme dingebenoemer en verzint dingetjes ter plekke. Je vergeetachtigheid wordt je grootste ergernis maar je kunt er niets aan doen. Nu je papa bent/mama bent hebben je hersenen de ruimte nodig voor andere belangrijke zaken zoals...uhm...nouja de naam van je monster misschien of uhm...hoe heet het ookalweer...uhm luiers en voeding enzo. Bij de geboorte krijgen je hersenen een soort update. Weet je nog vroeger, in den beginne met smartphones. Als je dan een nieuwe software update had, was je vaak een hoop andere dingen kwijt, of ze waren onherkenbaar verminkt naar iets waarvan je twijfelt of het het nou is of niet. Zoiets gebeurt ook bij ons, wij mensen. Direct resultaat. Wie moeten we bellen dat monster geboren is? Uuuuhm, ja doe maar godhoeheetzeookalweer, je weet wel, zij die mij geworpen heeft. Mama!! Die van jou of mij eerst? Uhhmmmm ja doe maar. Ja welke dan? Ja wat ik zei. Wat zei je dan? Pak eerst even je dingetjes. Ohja ik ging foto's maken...toch?

Je hebt de ijdele hoop dat het beter wordt. Eens kun je weer fatsoenlijk nadenken, droom je. Op een gegeven moment weet je alles weer. Dat is helaas niet zo. Vanaf nu leef je in een wereld van dingetjes, dattetjes en didaaren. Sinds ik papa ben geworden leef ik een soort pictionary, een soort familyfeud, reallife galgje, lingo en rad van fortuin in één. Om de haverklap ben ik dingetjes kwijt, teksten vergeten, namen kwijt en ga zo maar door. Voor de buitenwereld fantastisch maar ik ben fanatiek. Ik lijk nu in een spelletjeswereld te leven en ik kan heel slecht tegen mijn verlies. Miran en ik staan in de Appie (en nu moet ik ook jumbo, coop, aldi en lidl zeggen) en stel haar de vraag der vragen. Welke

koek wil je? Ja die ronde dingetjes met dat spul erin en dat ding erop. Kletskep? Appelkoek, stroopwafel, mag ik een klinker kopen? Name something round what you can eat and is filled with stuff with a thingetje d'r op. Beschrijf het eens. Ja het is rond, beetje gekarteld langs de randjes, dat spul is zacht en dat dingetje is rubberachtig.

Smorgens als ik brood maak voor iedereen is dat natuurlijk niet iedereen. Ik vergeet mijzelf natuurlijk weer. De hele ochtend heb ik het gevoel iets te vergeten maar echt plaatsen kan ik het ook niet. Totdat mn maag mij red van deze kwaal. Honger! Eten vergeten te maken voor mijzelf. Ik pak een bord, brood en hagelslag, zet de ketel op het vuur, boter...papa wij willen ranja! Ok, 5x ranja. Thee maken, brood smeren, alsjeblieft Miranda lekker eten lief. Koffie, peukie en aankleden. We stappen in de auto, lief heb je nou gegeten? ...

Waar gingen we ookalweer heen? Monsters lachen, grappige papa. Ik hoop dat ze het me wel gaan vertellen want ik heb serieus geen idee meer. Gaan we nog papa? Ohja, welke kant op? Papaaa gewoon daarheen. Mooi ze trappen erin! En nu? Papa ben je dom ofzo daarheen! Ja goed zo kindje, dat heb je goed onthouden! En waar nu ookalweer? Ze geven geen antwoord dus maar de derde keer rond op de rotonde. Monster lachen en ineens weet ik het weer. Ik heb niet ontbeten! Linksaf! Wat later zijn we er. Luiers? Voeding? Drinken? Kleding? Kleingeld? Portemonnee? Waar is miranda?

Als ik een vis was, was ik Dory and I've got a Dory to tell